

Rasens Historia

I flera århundraden

Rasen har en intressant historia, som sträcker sig flera århundraden bakåt i tiden. Att den skulle kallas spaniel beror enligt traditionen på att den skulle härstamma från Spanien, men detta är troligen en missuppfattning.

Enligt vissa källor kom den från Fjärran Östern via Spanien till England under Henrik VIII:s regering (1509–1547).



Vår tids cavalier

Vår tids Cavalier King Charles Spaniel är en direkt avkomling till den lilla dvärgspaniel som man kan se på så många tavlor från 15-, 16-, och 1700-talen.

I England var dvärgspaniels ganska vanliga som sällskapshundar åt hovdamerna under drottning Elisabeth I:s tid. Den olyckliga Maria Stuart följdes enligt historien till schavotten av sin bästa vän, en liten dvärgspaniel.

Det var emellertid kungarna av huset Stuart, som tyckte så mycket om de små hundarna, att de gav dem den kungliga titeln King Charles Spaniel. Historien berättar att Karl II sällan sågs utan två, tre eller flera av dem i hälar.

En omodern ras

Men tiden gick och dvärgspaniels blev omoderna. Deras plats intogs av mopsen. Inte förrän under 17- och 1800-talen kan man åter finna den speciella stam av rödvita dvärgspaniels som uppfödades av hertigarna av Marlborough på Blenheim Palace, välkända både som jakt- och sällskapshundar.

Först under drottning Victorias tid blev det vanligt med hundutställningar i England, och därmed började man genom systematisk avel förändra typen i enlighet med tidens mode. Resultatet blev den helt plattnosade typ, som är den moderna King Charles Spaniel. Det fanns många duktiga uppfödare på den tiden, och de lyckades producera hundar av mycket hög kvalitet med platta nosar, välvda skallar och mycket långa, lågt ansatta öron.

Långnosad spaniel

Det var först 1926, som Mr Eldridge, en amerikansk älskare av dvärgspaniels, kom över till England och till sin sorg upptäckte att det inte längre fanns kvar några av de små långnosade spanielhundarna.

För att råda bot på detta, satte han upp penningpriser på 25 pund att utdelas vid Cruft's, årets största utställning, under fem års tid till bästa hund eller tik av den typ som fanns på Karl II:s tid. I utställningskatalogen angavs att hundarna skulle se som på "Karl II:s tid, med lång nos, flat på skallen utan antydning till välvning och med "the spot" (skönhetsfläcken) mitt på skallen, och priset skulle tilldelas den, som mest liknade denna beskrivning. Tyvärr avled Mr Eldridge i Amerika ungefär vid samma tid som hans priser upphörde att utdelas och han fick aldrig se resultatet av sin generositet.



År 1928 bildades en specialklubb för rasen och namnet The Cavalier King Charles Club valdes. Avelsmaterialet var långnosade valpar, som slogs ut ur kortnoskullarna (somliga hade mycket långa nosar), och pionjärerna anklagades ofta för att korsa med andra lämpliga raser, men denna anklagelse lär vara helt oförtjänt. Klubbens första möte hölls andra dagen av Cruft's-utställningen 1928, och man fastställde där en standard för rasen, som är praktiskt tagen densamma som idag. Man var mycket noga med att betona att cavalieren skulle vara en naturlig hund, och man förbjöd all sorts trimning för att skydda rasen från modenycker.

Den första tiden var mycket svår för uppfödarna. Det var nära nog omöjligt att sälja de valpar man inte ämnade behålla för avel. Man fick ställa ut i samma klasser som King Charles eller klassen öppen för alla raser, ända till 1945, då Engelska Kennelklubben erkände Cavalier King Charles Spaniel som egen ras.

I augusti 1946 höll klubben sin första utställning med certifikaträttigheter. 28 hundar hade anmälts, tillsammans 109 starter i olika klasser. Rasen blev snabbt populär i England. År 1946 registrerades 60 cavalierer och 1971 hade siffran ökat till 3562.



Cavalieren i Sverige

Även i Sverige har cavaliererna snabbt ökat i popularitet. 1961 kom de första cavaliererna hit och 1974 registrerades 1069 cavalierer i Sverige. 1991 registrerades 1337 cavalierer och 2008 registrerades 1165 st.

I Sverige bildades år 1972 Specialklubben för Cavalier King Charles Spaniel, förkortas SCKCS. I dagligt tal kallar vi klubben för Cavaliersällskapet. SCKCS är klubben för cavalierägare och intresserade av rasen. Klubben är idag en väletablerad specialklubb med ca 2 000 medlemmar, och en medlemsorganisation i Svenska Kennelklubben.